

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Motuk

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **K. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 września 2024 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 9 maja 2024 r., sygn. akt IV KO 39/24,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania wobec jego
oczywistej bezzasadności,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Paweł Kołodziejcki

Anna Dziergawka

Marek Motuk

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Najwyższy, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., odmówił K.J. przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 kwietnia 2022 r., sygn. akt II AKa 238/21, zmieniającego częściowo wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 5 lipca 2021 r., sygn. akt II K 54/19, wobec jego oczywistej bezzasadności.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł K. J. , ponownie wskazując, że jest niewinny i został niesłusznie skazany. Skarżący wskazał także, że sędzia biorący udział w wydaniu wyroku wcześniej stosował wobec niego tymczasowe aresztowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wniesione przez skazanego jest bezzasadne i to w stopniu oczywistym.

Zgodnie z treścią art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Natomiast § 3 powołanego artykułu stanowi, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochodzącego od osoby wymienionej w § 2 bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. W wypadku zatem stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych. Z tego rodzaju sytuacją niewątpliwie mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wskazał, że w sprawie nie zaistniały okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania określone w art. 540 k.p.k. i następne. Sąd podniósł także, że przedmiotowy wniosek zawiera powielenie argumentacji podnoszonej we wcześniejszych wnioskach o wznowienie postępowania formułowanych przez skazanego, które spotkały się z odmową przyjęcia, zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2022 r., sygn. IV KO 78/22 oraz postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2023 r., sygn. IV KO 119/22.

Zdaniem Sądu Najwyższego okoliczności, na które powołuje się skazany, nie należą do katalogu podstaw wymienionych w rozdziale 56 kodeksu postępowania karnego. Wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym

orzeczeniem może nastąpić wyłącznie na podstawie ściśle określonych przesłanek, zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. oraz art. 542 § 3 k.p.k.

Specyfika postępowania wznowieniowego wszczynanego na wniosek sprawia, że nie dokonuje się na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych, będących podstawą prawomocnego wyroku. Nie bada się również oceny zasadności orzeczenia sądu pierwszej instancji, tak jak to się czyni w ramach kontroli instancyjnej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2016 r., V KO 22/16). Powyższe oznacza, że w niniejszej sprawie nie zaistniały żadne podstawy do wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania, zaś skazany w dalszym ciągu prezentuje jedynie krytyczne stanowisko wobec poczynionych w przedmiotowej sprawie ustaleń, forsując własną ocenę materiału dowodowego.

W świetle poczynionych ustaleń stwierdzić należy, że wynikający z art. 535 § 3 k.p.k. obowiązek przeprowadzenia kontroli wniosku strony o wznowienie postępowania pod kątem jego ewentualnej oczywistej bezzasadności został zrealizowany przez Sąd Najwyższy w sposób prawidłowy. Powyższe skutkowało, wobec niezasadności środka odwoławczego, wydaniem orzeczenia o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a!]

Paweł Kołodziejski

Anna Dziergawka

Marek Motuk